देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवासीद" ॥ १८ ॥ इति। 'भूतस्य', च भविष्यतश्च जगतोऽहोरात्रार्धमासव्यवहारत्वात् अहोरात्रयोस्तत्प्रतिष्ठात्वं ॥

(१९) अथैकोनविंशमाह। "पौर्णमास्यष्टकामावास्या। अन्नादाः स्थान्नदुघो युष्मासु। इदमन्तः। विश्वं यत्तं विश्वं भूतं विश्वꣳ सुभूतम्। विश्वस्य भर्त्री विश्वस्य जनयित्र्यः। ता व उपदधे कामदुघा अक्षिताः। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवासीद" ॥ १९ ॥ इति। या च 'पौर्णमासी', या च माघकृष्णाष्टमीदेवता। यापि 'अमावास्या' देवता। ताः सर्व्वा एकोनविंशेष्टकारूपाः तथाविधास्त्रिस्रो देवताः यूयं 'अन्नादाः स्थ' बहुन्नभक्षणशक्तियुक्ताः स्थ, तथा 'अन्नदुघः' अस्माकमन्नसम्पादकाः स्थ ॥

(२०) अथ विंशमाह। "राडसि बृहती श्रीरसीन्द्रपत्नी धर्म्मपत्नी। विश्वं भूतमनुप्रभूता। त्वयीदमन्तः। विश्वं यत्तं विश्वं भूतं विश्वꣳ सुभूतम्। विश्वस्य भर्त्री विश्वस्य जनयित्री। तां त्वोपदधे कामदुघामक्षिताम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवासीद" ॥ २०॥ इति। हे विंशेष्टके त्वं 'राडसि' राजमानासि। तथा 'बृहती' गुणैर्महत्यसि। 'श्रीः' सम्पत्प्रदासि। 'इन्द्रपत्नी' इन्द्रस्य पालयित्र्यसि। 'धर्मपत्नी' धर्म्मस्य पावयित्र्यसि। तथाविधा त्वं 'भूतं विश्वं' पूर्व्वमुत्पन्नं सर्व्वं जगत् अनुसृत्य 'प्रभूता' बहुलासि ॥

(२१) अथैकविंशमाह। "ओजोऽसि सहोऽसि। बलमसि